

interpel·lant adj. El qui
fa una interpel·lació

interpel·lar v. tr. Adreçar
la paraula (a algú) per demanar-li alguna cosa; esp. per demanar-li d'explicar un fet, d'explicar els seus actes. Cal
interpel·lar el metge. Interpel·lar un diputat al un ministre.

interpalació f. Acció ~~del~~
~~efecte~~ d'interpalar; l'efecte.
interpaladament adv. Amb
interpalació